

www.e-rara.ch

Lexicon medicum graeco-latinum

Stupanus, Emmanuel

Basileae, 1639

Kantonsbibliothek Graubünden

Shelf Mark: KBG Bn 35 (1)

Persistent Link: <https://doi.org/10.3931/e-rara-99875>

[V. - Z.]

www.e-rara.ch

Die Plattform e-rara.ch macht die in Schweizer Bibliotheken vorhandenen Drucke online verfügbar. Das Spektrum reicht von Büchern über Karten bis zu illustrierten Materialien – von den Anfängen des Buchdrucks bis ins 20. Jahrhundert.

e-rara.ch provides online access to rare books available in Swiss libraries. The holdings extend from books and maps to illustrated material – from the beginnings of printing to the 20th century.

e-rara.ch met en ligne des reproductions numériques d'imprimés conservés dans les bibliothèques de Suisse. L'éventail va des livres aux documents iconographiques en passant par les cartes – des débuts de l'imprimerie jusqu'au 20e siècle.

e-rara.ch mette a disposizione in rete le edizioni antiche conservate nelle biblioteche svizzere. La collezione comprende libri, carte geografiche e materiale illustrato che risalgono agli inizi della tipografia fino ad arrivare al XX secolo.

Nutzungsbedingungen Dieses Digitalisat kann kostenfrei heruntergeladen werden. Die Lizenzierungsart und die Nutzungsbedingungen sind individuell zu jedem Dokument in den Titelinformationen angegeben. Für weitere Informationen siehe auch [Link]

Terms of Use This digital copy can be downloaded free of charge. The type of licensing and the terms of use are indicated in the title information for each document individually. For further information please refer to the terms of use on [Link]

Conditions d'utilisation Ce document numérique peut être téléchargé gratuitement. Son statut juridique et ses conditions d'utilisation sont précisés dans sa notice détaillée. Pour de plus amples informations, voir [Link]

Condizioni di utilizzo Questo documento può essere scaricato gratuitamente. Il tipo di licenza e le condizioni di utilizzo sono indicate nella notizia bibliografica del singolo documento. Per ulteriori informazioni vedi anche [Link]

delirus Lethargus, vel lethargicum delirium. lib. finit. med.
 Typhomia, appellatur commistus affectus ex Lethargo
 & Phrenitide. lib. de Comat. cap. 2. Ego verò, quoties ad fi-
 nem usque tùm desipientia, tùm Coma persistunt, affectio-
 nem hanc ex Phrenitide, & Lethargo mistam appello; qui-
 dam Typhomaniam vocaverunt. 1. prorrh. 1.

Typus, est ordo intentionum & remissionum; Perio-
 dus sive circuitus, est tempus intentionum ac remissio-
 num in morbis factum. lib. de Typis, c. 2. Sive, est formula
 quadam accessionis, cùm vel subsequitur, vel anticipat.
 Definitur quoq, quòd sit reditus ab eodem, ad idem. 1. de
 cris. 3.

Tyria, apud Arabes, idem est ac Ophiasis: Tyri e-
 nim voce, omnes serpentes, & potissimùm viperas in-
 telligunt.

V

VACUATIO, Græcis νεώωσις. Vide Purgatio.

Vacuus pulsus est, qui arteriæ elevationem
 facit bullosam, ut digitorum impressioni egressus, per vacua
 occurrat. 1. de diff. puls. cap. 6.

Vaginalis tunica. Vide Elythroide.

Vaginæ. Vide Membrana dura.

Valga, appellantur crura, in exteriorem partem ver-
 gentia; quæ verò in interiorem, vara & manca. 3. de his,
 quæ in med. 31.

Vapor, humor est extenuatus, qui plurimus est in spi-
 ramentorum raritate, corporis mollitie, substantiæ fusione.
 1. simpl. 8.

Varices, sive Cirrus, Antiqui venas omnes dilatatas
 appellabant. lib. de tumor. 16. Varices, sunt venæ latiores
 in coxis, testiculis & cruribus, quæ ex crasso & melancho-

lico sanguine turgent, aded ut pellente naturâ, ad partes ignobiliores, humores crassos, & melancholicos, dictarum passionum generatio sequatur. 6. aph. 21.

Variciformis flexus. *Vide* Flexus variciformis.

Varicosum parastata. *Vide* Glandulosi assistentes.

Varicosus assitens. *Vide* Genitalis, Glandulosi assistentes, & Meatus genitalis.

Varicosus meatus. *Vide* Genitalis.

Varus, exiguus durusq; tumor est, in faciei cute obortus, Græcis Ionthos, differt à ficosis tumoribus in mento provenientiibus, non solum quòd ex crasso humore consistat, verùm etiam quòd participet tenui quâdam sanie, cujus ratione facile ulceratur, non rectè nec ex arte curatus. lib. de remed. par. fac. cap. 11. *Vide* Ionthos, & Ficosus tumor.

Vasa deferentia. *Vide* Glandulosi assistentes.

Vasa spermatica, Seminaria, quæ vulgò preparantia appellantur. *Vide* Glandulosi assistentes.

Vehemens pulsus (sive Validus, & Fortis) est, qui violenter tactum impellit, & quasi ferit: Remissus sive Languidus, qui debilitè. lib. de puls. ad Tyron. cap. 3. & lib. 3. de diff. puls. cap. 5.

Vehementia morbi, est ea, quam magnitudinem vocant; & mos morbi, quem modum sive naturam morbi appellant. 1. de cris. 3.

Vellicationes, seu discriptiones, junioribus Medicis appellantur convulsiones, quæ in fibris musculorum contingunt, dum nimis intentæ, interdum rumuntur. 3. de his. quæ in medic. 30.

Vena, φλέβ, est vas spermaticum, unâ constans tunica, fibris triplicibus contextum, sanguini deferendo destinatum.

tum. Venæ etiam nomine, arterias comprehenderunt Veteres: quo sensu Plato in Timæo, venas à Corde oriri, asserit, ut testatur Gal. 6. de placit. Vide Arteria.

Vena arteriosa. Vide Arteria venosa.

Vena axillaris. Vide Axillaris vena.

Vena azygos, quasi conjugio carens, vulgò Vena sinè pari, ea est, quæ in quibusdam animantibus juxta Cor adnascitur; in quibusdam verò, ut in hominibus, ex ea emergit parte, quâ Cordis aurem dextram vena Cava tangit; hinc siquidem emergens, humilius depressiusq; per Cor desertur, atq; in spinam contorquetur. 2. acut. 10.

Vena Basilica. Vide Axillaris.

Vena capillaris. Vide Apanthismos.

Vena capitis. Vide Humeraria.

Vena cava. Vide Cava vena.

Vena Cephalica. Vide Cephalica vena.

Vena communis. Vide Communis vena, & Media vena.

Vena conjugio carens. Vide Vena azygos.

Vena coronalis, sive Stephanizæa. Vide Vena Peristephanizæa.

Vena crassa. Vide Crassa vena.

Vena cubiti externa. Vide Humeraria.

Vena cubiti interna. Vide Axillaris.

Venæ emulgentes. Vide Emulgentes venæ.

Vena funis brachii. Vide Funis brachii.

Venæ guidez. Vide Apoplecticæ.

Venæ Hæmorrhoidales. Vide Hæmorrhagia.

Vena Hepatica. Vide Axillaris.

Vena Humeralis. Vide Humeraria.

Vena Jecoraria. Vide Cava vena.

Vena Ischiadica. *Vide Ischiadica vena.*

Venæ jugulares. *Vide Apoplecticæ.*

Vena lata & magna, ipsa dicitur humeralis vena. *1. de artic. 53. Licet communiter Medici, & Anatomici Magnam vocent venam Porta, sicut Cavam, maximam appellant.*

Vena manifesta. *Vide Manifesta vena.*

Vena media. *Vide Communis.*

Venæ mesaraicæ. *Vide Mesenterium.*

Vena nigra. *Vide Media Cubiti vena.*

Vena Peristephanixæ (Latinis Coronaria) est, quæ Cor ipsum coronat, principiumq; sui ortus extra membranas habet. *6. de usu part. cap. 14.*

Vena Poplitis, est ramus medius venæ Cava, qui deorsum ad poplitem fertur, & per profundum Sura procedens, non modicam in musculos ejus ramorum sobolem spargit, atq; ob id hæc vena (quemadmodum etiam in manu) communis, seu media dicitur. *lib. de dissect. ven.*

Vena porta. *Vide Cava vena.*

Vena purpurea. *Vide Communis vena, Media vena.*

Vena salvatella. *Vide Salvatella vena.*

Vena saphena. *Vide Saphena vena.*

Vena sinè pari. *Vide Vena azygos.*

Vena splenitica. *Vide Salvatella vena.*

Venæ, & arteriæ umbilicales sunt, quæ uteri acetabulis adherescunt, quibus fœtus in utero alligatur, & per quas alimentum trahit. *1. de semin.*

Venericos oculos appellant eos, qui suffusione affecti sunt; sunt autem Venerici oculi duobus modis; vel propter aquam, si nimium fuerit coagulata; vel propter siccit-

fecitatem, quam patitur crystallinus humor. lib. de ocul. part. 4. cap. 12.

Ventrem superiorem, Veteres appellant thoracem; alimenti autem receptaculum sive abdomen, omneq; id, quod a sepro transverso est, ventrem inferiorem. Interdum autem ventrem inferiorem nominabant, in quem cibi assumuntur; & quæ ab eo sunt omnia, ventrem superiorem. Sic nominant etiam sola crassiora intestina. Deniq; sunt, qui Colonduntaxat, ventrem inferiorem vocant. 4. acut. 112. & 7. aph. 38.

Ventriculus est, in quem primò animalia cibum pertrahunt. 6. de anat. adm. cap. 2. Aliquando Ventriculi os superius pro stomacho sumitur. lib. de cur. rat. per sang. cap. 1.

Vermiculans pulsus est, cum nobis tangentibus, quasi perreptantis arteriam vermis, undarum in modum insurgentis, sensus exhibetur, idem ille parvus est, languidus, & creber; sin autem non parvitati, sed magnitudini sit adjunctus, dicitur Undosus; si ad extremam deveniat remissionem, crebritatem, & parvitatem, formicans dicitur. lib. de puls. ad Tyron. cap. 8. & 1. de differ. puls. cap. 26. & 27.

Vermiformis excrescentia, sive Epiphysis, Vide Vermis Cerebri.

Vermis Cerebri, est obstaculum quoddam, quod habet pars ea, quæ à medio Cerebri ventriculo, ad posteriorem itur, cujus forma est sicut pinea. lib. de ocul. part. 2. c. 2. Quin particula quadam Cerebri incumbit meatui, qui est à Cerebro ad Cerebellum, quæ circumscriptionem obtinet, figurâ vermi, in lignis enascenti, similem. Hinc etiam Anatomici excrescentiam & processum vermi-

formem, corpus hoc, quod totum meatum contegit, vocant. 9. de anat. adm. 5. & 8. de usu part. cap. 14.

Vernaculus morbus. Vide Endemus, Epidemius, & Communis.

Verricularis. Vide Amphiblestroide.

Verrucosa. Vide Dulcia ulcera.

Vertex Capitis, (Græcis νοῦς) in media capitis regione, sinciput superante, est collocatus: unde velut à centro, circulus, capillorum proventus, incipere videtur. lib. Introd. cap. 10.

Vertex, apex, aut mucro Cordis, est inferior visceris terminus, figurâ turbinatus, qui infernè pectoris ossis regioni cohærescit, ubi etiam mucronata cartilago constituitur. 7. de anat. adm. cap. 3.

Vertebra. Vide Dorsum.

Vertigo, est affectio, quâ caput absq; externis causis in gyrû circumagi videtur. 4. acut. 42. Vide Scorodinos.

Vesica fellis. Vide Cystis Choledochos.

Vestigium, vocatur inferior pars pedis. 2. de fract. 10.

Veternus, est gravis sopor, de caus. morb. cap. 3. sive ignavia & stoliditas cum somnolentiâ. 1. prorrh. 31. & 2. aph. 3. Dicitur autem Veternus, quasi veteranus morbus, qui Lethargus vocatur, in quo egri veteranorum, i. e. senum more, inexpergiscibili somno detinentur. Terentius in Eunuch.

Vibratio, sive Agitatio, est violentus corporis motus, hujusq; partium motus, ut conquiescere non liceat, etiamsi strenuè admodum renitatur: differēs à Tremore, qui, nisi partē movere velis, nō accidit. lib. de trem. palp. c. 6.

Vibratus pulsus, (Græcè κλονώδης.) Vide Convulsus.

Victum

Vitum appello, non tantum qui cibo & potione constat, verum etiam qui omnibus aliis, ut ocio, exercitatione, balneo, Venere, somno, vigiliis, & omnibus, quæ quovis modo fiunt in humanis corporibus, ipsamq; aded vivendi rationem. comm.3. in 3. de morb. vulg.9.

Villi. Vide Fibræ.

Vinaciæ, sunt solida uvarum reliquia, cum in torculari succus ipsarum omnis expressus fuerit. 2. de alim. fac.9.

Vinum aparachyton, i.e. originale, cui marina aqua non est addita. 4. de comp. med. loc. cap.7. Cui proinde opponitur Vinum rethalaßomenon. 4. acut.2.

Vinum vinosum. Vide Hydarodes, & Oenodes.

Virtus naturalis. Vide Virtutes.

Virtus ratiocinatrix. Vide Virtutes.

Virtus vitalis. Vide Virtutes.

Virtutes, (Medici facultates, Plato vocat Animas) sunt tres illæ, quæ toti corpori, ex principiis, suo veluti fonte distributæ, animal gubernant. Prima, naturalis, altrix, appetitrix, alterans, & concoquens appellatur, 2. progn.26. ad nutriendum animal necessaria, stirpibus communis, quæ Fecur pro fonte habet; canales vero, ab hoc in totum corpus sparsos, obtinet ipsas venas. Altera, facultas seu anima vitalis, & animosa appellatur virtus, quæ non modo ut stirpibus, aut vitâ præditis, sed etiam ut animalibus, Anima est insita, sedem habet in Corde, ejusdemq; canales arteria sunt. Postrema, Ratiocinatrix, in Cerebro domicilium habens, voluntariis actionibus, unâ cum sensibus præfidens, cujus canales sunt nervi, sensum motumq; in totum animal deferentes. 9. meth.10.

Vitalis motus. Vide Motuum species.

Virel-

Vicellina sive lutea bilis. Vide Bilis pallida.

Vitiliginum, quas *Alphos* vocant, generatio, similis est cum eo affectu, quem *Leuce* sive albam *Vitiliginem*, *Arabes* *Alboras* appellant, non tamen sub iis tota caro vitatur, ut in *Leuce*, sed in summo corpore, veluti squama quæpiam, *Vitilignes* consistunt; alba quidem, ex pituitoso; nigra, ex melancholico succo exorta. 3. de sympt. caus. cap. 2. In *Vitiligne* autem alba, fit nutrimenti appositio, non assimilatio. 1. de natur. fac. cap. 11.

Vitreus oculi humor. Vide *Hyeloides*, & *Crystallinus*.

Vitreus humor, à *Praxagorâ* appellatur vitrea *Pituita*, pituita species est frigidissima; quippè vitro fusso, tum colore, tum substantiâ, haud ab similis. 2. de loc. affect. 5.

Ulcera dulcia. Vide *Ochthode*, & *Dulcia ulcera*.

Ulceratio oculi, est ruptio circa corneam tunicam, vel ex ictu, vel ex phlegmone proveniens. lib. finit. med.

Ulcus, Græcis *Elcos*. Vide *Unionis solutio*.

Ulcus depascens. Vide *Phagedænas*.

Ulna. Vide *Cubitus*.

Ullomelia, i. e. solimembria, est totius corporis, ex membris compago. 1. de usu part. 8.

Umbilicus, nihil aliud est, quàm multitudo magnorum vasorum, quæ ex multis parvis venis, & arteriis, & propaginibus earundem per totum *Chorion* dispersis, conflata, eo loci unitur, per quæ ipsissima vasa, & sanguis, & spiritus ad fœtum derivatur, in medio urinaculum habentium. lib. de dissect. vulv. cap. 10.

Uncia habet drachmas octo, quæ drachmæ etiam *Holce* dicuntur. **Drachma** habet siliquas duo-de-vigin-

ri; alii dicunt scrupulos tres. Scrupulus habet obolos duos. Obolus filiquas tres. lib. de pond. & mens. cap. 3.

Undosus pulsus. Vide Vermiculans.

Unguis, sive Ungula. Vide Ptterygium.

Unio. Vide Prosthesis.

Unionis solutio, sive Continuitatis solutio, est morbus, in quo partes, quæ secundum naturam unitæ debebant esse, à sese invicem solvuntur, lib. de const. art. c. 6. quæ quidem unionis solutio, si in osse fiat, dicitur Fractura, seu Catagma; in nervosis musculorum partibus ex distentione, Ruptura; in fibris, Convulsio, seu Spasma; in carne ex vulnere, Incisio; ex aliquo acuto, Punctura, seu Punctio; ex aliquo gravi, Contusio; ex erosionem in osse, Tereodon; in carnosiss partibus, Ulcus; in instrumentalibus & ligamentis, Avulsio, sive Apophthagma: Ibid. in vasis, musculisq; ex violento ictu, vel gravi casu, vel alio quopiam valente motu excitata, Rhegma & Thlasma; cum contusione & ruptione, Ecchymosis, 4. meth. 1. ab aliquo acuto occurrente, atq; abscindente, Incisio, Dissectio, & Sedes. lib. de caus. morb. cap. 11.

Universalis morbus. Vide Communis.

Univoca. Vide Æquivoca.

Vocis organa voco, per quæ spiritus redditus, vox efficitur; hæc sunt, aspera arteria, guttur, fauces, velut spiritus plectrum, per ipsas transeuntis; nam hæ vocis Instrumentum sunt, ut locutionis Lingua.

Volamânus, nominatur supina pars manûs, juxta pollicem assurgens, Græcè Thenar: cui pars opposita, Hypothenar, & Subvola vocatur. 1. de usu part. cap. 17.

Voluntarius motus. Vide Motuum species.

Vol-

Volvulus. Vide Ileos, & Chordapsus.

Volvulosa stomachi subversio. Vide Subversio.

Vomica. Vide Sinus, Fistula, &c.

Vomitus & Nausea, expultricis facultatis ventriculi depravati motus sunt, ad ea, quæ hujus in cavitate continentur, noxia quàm citissimè per stomachum vacuanda. Neq; idem est vomentium & singultientium motus; quippe in vomitionibus ea, quæ in capacitatem sunt ventris, rejiciuntur; in singultu, quæ in ipsa ventriculi sunt substantiâ & fibrosis nexibus, simili scilicet tum affectû, tum motû, qualis est iis, qui ex intemperie tussunt, omnibus nimirum ventriculi partibus, quod sibi molestum est, expellentibus. 3. de sympt. caus. cap. 2.

Vrachichronius (βραχιχρόνιος) morbus est, qui brevi tempore finitur. **Polychronius** verò, qui longo tempore perdurat. 3. de dieb. decr. cap. 13.

Urachòs, appellatur meatus, & Ligamentum, quod infantis Umbilico inseritur, ex quo etiam enascitur ille, & suspensus est, qui ipse meatus mutuo concursu quinq; vasorum umbilicalium absolvitur; nam à venis, quæ secundas implent, binæ prodeunt venæ, ab arteriis ibidem sitis, itidem binæ arteriæ, & à nervis unus nervus, qui complicati mutuo, Umbilicum absolvunt. lib. Introd. c. 11. Vide Umbilicus, & Urinaculum.

Uraniscus, i.e. parvum cælum, quod Latine palatum dicitur, pars est oris superior, à cæli similitudine sic dictum. lib. finit. med.

Urentia. Vide Caustica.

Ureteres, (pori Urinarii) sunt meatus oblongi & fortes, qui renes vesicæ committunt, & ducunt per colatoria, urinas à sanguine segregatas, ad vesicam. 5. de usu part. c. 5.

Qui

Qui Un
nec dup
in se nu
tunicat
i. de nar

Ure
denda
appella
Vide F

Ure
Uri
nue &
tium.

Ur
quale
morbu

Uri
cant)

arteri
quand
mâ fœ
pertin
crum

lers N
longi
vicem
cerare
ita leg

ênata
ne co
tus, qu

Qui Urinarii meatus nec arteriæ sunt, cum nec pulsent, nec duplici constant tunica; neq; venæ, quia sanguinem in se nullum continent, nec similem omnino venæ habent tunicam; à nervis autem plus distant, quam à jam dictis. *1. de nat. fac. cap. 6.*

Urethra, sive Urichra, est meatus penis, urinae reddendæ accommodatus, quem & fistulam urinariam appellant: *4. aph. 82.* oritur à cervice vesicæ. *1. de loc. aff. c. 1.* Vide Fistula urinaria.

Uretica. Vide Diuretica.

Urina, quam Græci ὕγρον vocant, est excrementum tenue & aquosum sanguinis. *5. de usu part. cap. 5.* Vide Lotium.

Urina optima, cujus sedimen album, & leve, & æquale exitit omni tempore, usq; dum judicatus fuerit morbus. *lib. de attr. bil. cap. 8.*

Urinaculum, (quod Græci ὑραχὼν, alii ὑρίαχων vocant) est & dicitur illud, quod ex venis duabus toridemq; arteriis, & uno nervo simul in χεῖρῃ sive muliebribus locis quandam quasi caudam conficit: hoc meatu, qui à supræmâ fœtus vesicæ fundi regione, per umbilicum in cavitatem pertinet, quæ inter secundum & tertium consistit involu-
crum, lotium in alantoidea tunicam derivatur. Hunc solers Natura excogitavit atq; fabrefecit, ut fœtus urinam, longius à corpore summo-
veret ipsius, & ne per vesicæ cervice-
m urina reddita, admotaq; tenera cuti, ipsam suâ exulceraret acrimoniâ. Apud Hippocratem *lib. πηγὶ νεφελίας*, ita legitur: *Ὅνδὲ τῆς νεφελίας νέμισαι τὴν ἐξαχθὴν, ἀλλ' ἐνυατάειν τὸν ὑραχὼν καὶ στερεόν εἶναι.* ubi pro mucrone cordis sumitur. Vel brevius: Urinaculum est meatus, qui ex fundo vesicæ exortus, lotium in tunicam Alan-

toidem in pręgnantibus derivat : sic dictus à similitudine, quam habet cum intestinis. 15. de usu part. cap. 15. Vide Urachòs, & Umbilicus.

Urinarii. Vide Ureteres.

Urinarius meatus, Gracè ὑραχὸς, ὑρηθρα. Vide Ureteres.

Urinę difficultas & suppressio. Vide Ischuria.

Urinę profluvium. Vide Diabetes.

Urinę stillicidium. Vide Ischuria. 3. aph. 16.

Urinę substantia. Vide Consistentia.

Uron. Vide Urina.

Uteraria. Vide Hysterica.

Uteri suffocatio, est respirationis ob uterum p. n. affectum ablatio : Apnoea etiam vocatur : item Uterina suffocatio, & strangulatio : 5. aph. 35. deniq; Hystericus morbus. 4. de caus. puls. cap. 22.

Uteri Rheuma. Vide Menfes.

Uterus, ὑστρα, Vulva, & Matrix, est ea corporis pars, qua mulieribus ad concipiendum & pariendum, à Natura est concessa. 6. de loc. aff. cap. 5.

Utricularii. Vide Hyderici, & Ascites.

Uva. Vide Gargareon, & Staphyle.

Uvę, Paristhmia, & Tonsillę, nihil aliud sunt, quàm inflammationes ; Uvę quidem, Gargareonis ; Tonsillę verò, adenum eorum, qui in principio faucium, inter se oppositi sunt ; quemadmodum Paristhmia, corporum eorum, quę in faucibus sunt. Videtur autem Hippocrates non omnem Gargareonis inflammationem, Uvam nominare, sed eam solam, quā Gargareonis figura similis acino uvę est. lib. de tumorib. cap. 17. Vide Staphyle, & Gargareon.

Uvę

Ulvæ vinosæ, quæ nullam vehementem qualitatem habent. 2. de aliment. fac. cap. 9.

Ulvea oculi tunica. Vide Rhagois, & Cœrulea.

Uviformis. Vide Rhagois, & Cœrulea.

Vulgaris morbus. Vide Communis morbus.

Vullio (aut potius Divullio) est, cum fibra musculorum nimis distenta rumpuntur. Aliàs Discerptio appellatur. 3. de iis, quæ in med. 30.

Vulva. Vide Hystera, & Uterus.

Uvula. Vide Staphyle.

X

XEROPHTHALMIA (i.e. arida lippitudo) est & dicitur, cum angulorū, qui in oculis sunt, ulcera & aspritudinem, & pruritum contraxerunt, palpebrae insuper rubent, & lacryma salsa & nitrosa ab oculis profluit. lib. Introd. cap. 15. Vide Sclerophthalmia.

Xerotribia, i.e. sicca frictio. 8. meth. 2.

Xiphoides. Vide Pectorale os, & Cartilago ensiformis.

Xyster. Vide Aures.

Z

ZOOGOMIA, i.e. animalium perfectorum univoca generatio. lib. de constit. art. cap. 13.

Zulapium, Actuarius, & alii recentiores Græci barbarâ voce appellant id, quod Officinæ itidem barbaro vocabulo Julepum nuncupant: fit ex stillatitio liquore, aut etiam ex succis cum saccharo decoctis, ad justam consistentiam, ut ex Mesue constat.

Zygoma os (sive Jugale os) est, quod temporis musculo præpositum, transversam in medio suturam habet, cujus posterior pars cum capitis osse, quod juxta aures est,

anterior cum parte supercilii extrema, ad parvum oculi
angulum, continuatur, lib. de ossib. cap. 2. quod duplex
est, ad utramq; aurem, super foramina, per quæ facultas
audiendi est, emergit. lib. Introd. cap. 11. Vulgò Os

paris vocant: alii Jugamentum: Græcis

σύνωμα, sive σύνωδες, quasi con-

jugale, & ex duobus con-

jugatum, voca-

tur.

F I N I S.

Pag. 344. lin. 18. legatur: & faucium: quam
russicula, debiles &c. Pag. 349. lin. 21. propendent:
musculis, quos &c. Reliqua, levia forsan, errata
Lector benevolus ipse corrigere non gravabitur.

